

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesu Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitutum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Lucernensis n. 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

9. A PLACIENSI In Prouincia Sicula, que cum animorum ^{Eius filij}
fructum experiretur, & priſinam disciplinam per nosſros ſuauiter ^{ſedentibus}
reſtitui animaduerteret, eam erga nos admirationem ac benevolentiam ^{in tenebris,}
concepit, ut in ea verba, per totas aedes eius Cives prorumperent, ac ^{& vmbra}
clamarent, Sedentibus in tenebris, & in vmbra mortis lux orta ^{moris lux}
ſunt.
est nobis: Viros item Societatis, Christi Apostolos, Paradisi An- ^{Christi A-}
gelos, appellarent. Ita in Annal. Soc. ann. 1602. fol. 33. ^{poſtoli, &}
^{Angeli Pa-}
^{radifi nunc-}

10. A CATANZARENSI in Regno Neapol. vbi Collegium cupantur.
erat vulgo pergratum, & fructuosum, difficultas tamen noſros an- ^{Nē ipſis a-}
gebat, vnde nam victui neceſſaria poſſent comparari, quod vbi reſciſt ^{limenta de-}
Ciuitatis Concliuim, communi omnium conſenſu, Se, vel filios, ſi ^{ficiant vel}
opus foret in alimenta Collegij vendituros, nobis illico teſtatum ^{filios fe-}
eſſe voluerunt: quatuorque ē ſuo deleſtis Corpore remedij curam dele- ^{vendituros}
gant. Iſc Par. 4. Hift. Soc. lib. 5. n. 56. ^{Catanz-a-}
^{renſes affir-}
^{mant.}

II. A LVCERNENSI, Cum Schulteto Prætore, maiori item, ^{Litera in}
minorique Concilio prolixa ad Euerardum Epiftola, in qua prefati ^{Sociorum}
ſummum dolorem inde hauiſtum, quod audiffent, Patres Lucerna re- ^{commenda-}
uocandoſ, ſubijciunt, Aſe nequaquam eo Consilio accerſitos, ^{sunt veræ}
vt vñquā dimitterent. Nam id (inquiunt) non modo ingens ^{fidei antefi-}
nobis detrimentum, verum etiam probrum afferret, tum ^{gnani, &}
apud Hæreticos circumiectos, qui gauderent Anteſignanos ^{Satores}
veræ fidei, & Satores Germanæ doctrinæ, quæ iſpi maximè ^{Germanæ}
horrent, à nobis amifſos: tum apud fæderatos noſros, qui ^{doctrinæ.}
dolerent nos tanto præſidio ſpoliatos. Et ſane cum hæc ve-
neranda Sodalitas Instituta fit ad ſuſtinendam, ac propagan- ^{Societas}
dam religionem Catholicam, pietatemque amplificandam: ^{inſtructa}
noſque hac re non minus, quam alijs indigeamus: ſperamus ^{ad ſuſti-}
non magis nobis, quam alijs denegatum iri auxilium: cum ^{nendam, &}
parati ſimus iſdem, & forte amplioribus, quam alijs, eam Of- ^{propagan-}
ficijs prolequi. Nam quam vberem hic habeat materiam, id ^{dam Catho-}
quod intendit conſequendi, compertum eſt hoc breui miſ- ^{lican Reli-}
fionis tempore, quo fructus tam ſingularis apud lenes æquè ^{Miſionam}
ac iuuenes partus eſt. Nos vero (quod ſine iactantia dictum ^{fructus fin-}
iſit) iſi ſemper fuimus, ſumusque hodie qui Catholicam fidem ^{gularis.}
defen-

defendimus, adducta in discrimen dignitate, re, vita, & sanguine : neque id solum in patria nostra, sed ubique nostra opera expectatur : parati id vel cumulatius in posterum, iuvante Deo, præstare. Æquum igitur est, ut qui religiosis laboribus summe contendunt, ut sustineant, & amplifcent veram fidem, pietatemque Christianam, adfint nobis, qui idem profitemur, & efficimus armis, vitæque periculo. Et quamuis, Deo gratia, usque adhuc in fide nulla appareat imminutio apud nos, tamen (quod Deus ignoscat) excepto hoc, multa, & varia crimina, scandala, praui usus, erroresque increbuere : ut nisi mature succurratur, verendum sit, ne quod alijs in locis fieri videmus, medicina sera sit. Etenim ea sumus opinione, quemadmodum conciones, & cetera spiritualia officia non possunt magni esse momenti ad conseruationem, incrementumque publicæ pietatis, nisi auxilium sæcularis potestatis accedat; ita diligentiam ciuilem, & secularem perseverare diu non posse in conseruando Religionis cultu incorrupto, nisi doctos, sinceros rectique exempli nanciscatur Magistros. Super hæc permagni nobis momenti est nostram iuuentutem in bonis artibus, ac præcipue in vita, ac deuotione Christiana recte institui, idque si consequi domi possent ; ex usu foret non priuato solum, sed etiam publico, quod ijs carerent vitijs, quæ sepe ex Regionibus exterris reportantur. Cuius specimen fructus iam nos summo cum gaudio nostro, exigua huius Missionis usura experti sumus. Obstat fortasse perlatus ad Tuam Paternitatem rumor de nostri Cæli insalubritate. Ceterum certus esto plane experimento compertum, qui aliquamdiu patriæ huius ingenio, cibisque insueuerit; si non commodiore, certe nihilominus commoda, quam ubiuis locorum valetudine vti. Itaque quidquid in nobis est prolixæ, sincere, fideliter, sine omni fuso, & fallacia promittentes, Paternitatem Tuam etiam atque etiam precamur, ut primo quoque tempore aliquod nobis subsidium mittat. Nam, cognita Operariorum paucitate Ve-

*Et Institu-
tionis pue-
rorum.*

larem perseuerare diu non posse in conseruando Religionis cultu incorrupto, nisi doctos, sinceros rectique exempli nanciscatur Magistros. Super hæc permagni nobis momenti est nostram iuuentutem in bonis artibus, ac præcipue in vita, ac deuotione Christiana recte institui, idque si consequi domi possent ; ex usu foret non priuato solum, sed etiam publico, quod ijs carerent vitijs, quæ sepe ex Regionibus exterris reportantur. Cuius specimen fructus iam nos summo cum gaudio nostro, exigua huius Missionis usura experti sumus. Obstat fortasse perlatus ad Tuam Paternitatem rumor de nostri Cæli insalubritate. Ceterum certus esto plane experimento compertum, qui aliquamdiu patriæ huius ingenio, cibisque insueuerit; si non commodiore, certe nihilominus commoda, quam ubiuis locorum valetudine vti. Itaque quidquid in nobis est prolixæ, sincere, fideliter, sine omni fuso, & fallacia promittentes, Paternitatem Tuam etiam atque etiam precamur, ut primo quoque tempore aliquod nobis subsidium mittat. Nam, cognita Operariorum paucitate Ve-

strorum,

strorum, nolumus incommodo esse plenam simul Coloniam postulando. Hanc vero tam insignem benevolentiam, dignationem, & officiosum obsequium, quod nobis Societas, ut indubie expectamus, exhibebit, vna cum ijs meritis, quæ adhuc contulit, pro singulari beneficio in omnem æternitatem colemus: paratissimi cunctis viribus nostris promouere, atque amplificare commoda eius, dignitatemque: nosque ipsos impendere in quemcumque usum, ubi Paternitati Tuæ, Societatis communiter, aut priuatim honori, aut commodo esse possimus: non curæ, non labori, non facultatibus, non corporibus nostris parcentes: de qua re nihil Paternitatem Tuam volumus dubitare. Has ob res, & quia singularem tuam erga nos propensionem iam pridem nouimus; expectamus cum gudio benignum votisque nostris consentaneum respondum. Vale. Ex nostro pleno concilio huius rei causa coacto, decimo septimo Kalendas Februarij. Hucusque Lucernensis Ciuitatis literæ ad Euerardum, plena quidem amoris, plena charitatis, & existimationis erga Socios, & Societatem: & habentur in eadem Par. 4. Hist. Soc. lib. 5. num. 105.

12. A MAGNA CANARIA Que quantum fecerit pro retinendo P. Iacobo Lopio vix credi potest. Is enim adeo salutaris, charusque Insulanis erat, ut ad alias Insulas digredi non pateretur. Proepiscopus Obedientie precepto vetus proficiendi, maiore opinor pie voluntatis studio, quam legitimæ iure potestatis. Senatus vterque pro se Sacer ac laicus, itemque Regij Magistratus ultima suppliciorum decreuerunt ijs, qui auchere, aut in nauim recipere ausi essent. Tum communiter ad Provincialem Bætice ita scribunt. Bartholomæo Turriano Parente, atq; Pastore optimo orbatis Canariensisibus, quidquid solatij residuum fuit, in vna fuisse Patris Iacobi Lopij doctrina. Nam reuera postquam ille venerit, mores supra modum correctos, tantumque profecisse vidimus, ut ad reuocacionis eius nuntium vehementer omnes ingemuerint: probè intelligentes, quanta cuiusque res agatur. Itaque conuicio se omnium compulsos frequens habuisse consilium; & quam-
Canarienses quantum pro retinendo P. Lopio certarint?

B b b

uis